

Діло

Виходить ще-дня ране
прім панадіаків.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 18., II. пом.

Конто нощ. шлях. 26.728

Адреса тел.: „Діло—Львів“.

Число телефону 545

Рукописів
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно . . . . . 3.60 К.
чвертьрічно . . . . . 10—
піврічно . . . . . 20—
кільорічно . . . . . 40—

у Львові (без доставки):
місячно . . . . . 3— К.
чвертьрічно . . . . . 9—
піврічно . . . . . 18—
кільорічно . . . . . 36—

в Німеччині:
піврічно . . . . . 20— М.
кільорічно . . . . . 40—

За зміну адреси
платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка петитова, двохлінійна
топа 40, в якісним 60, в
оповістях 80 с. в редакційній
часті 1 К. Повідомлення про
виплату і заручину 1.50.
Некрологія стрічка 1 К.

Сталогоголошення за окремою
умовою.

Однія приєднаннія коншту
у Львові 12 с.

на провінції 14 с.

Видан: Видавнична Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Всенародний Протест

Наданий з'явом членів Ширшого Нарядного Комітету і мужів довіря національно-демократичної партії, зібраним 22. падолиста 1917 р. у Львові, проти пляну правительств осередних держав утворити з т. зв. конгресової Польщі й Галичини польську державу.

Український нарід Галицької землі, що вже шесте сто-
ліття бореться за визволене з польського панованя, спиняючи
своїми грудьми польську навалу на українські землі, що за ші-
стсот літ польської неволі не дав собі вирвати почутя при-
лежності до великого українського народу, що в сій відані
відіс на ново своє ніколи незадаване право до самостійности
незалежности, протестує проти влученя Східної Галичини, як
і кож яких-небудь інших частий української землі, до пляно
ваної польської держави.

Сей плян відбудованя Польщі в історичних границях
вертає ся проти українського народу, в першій мірі проти
Галицької землі, нивішної Східної Галичини.

Як далеко сягає історія, Галицька земля творила часть
українських земель, служаючи за охоронний вал України проти
Польщі: спершу як область ківської держави, потім як осно-
ва Галицько-володимирської держави Ростиславичів і Романови-
чів, які в одна час з'єднали були під своїм володінем навіть
всю Україну. В боротьбі з польською навалю Галицька земля,
до вигасненя династії Романовичів, й упала, стаючи добычею
польської держави.

Одначе своєї єдности в інших українських землях,
свої незалежности не зреклася вона ніколи, ніколи не помя-
нула ся з польським панованем і ніякої нагоди не минула, щоб
врятувати з себе ярмо польської державности.

Проти польського панованя повстають галицькі бояри.
Потім, за козаччини, Галицька земля бере живу участь
в козацьких повстанях.

За Хмельниччини ціла Галицька земля підняла ся про-
ти Польщі, і державні пляни Хмельницького обвиняють також
Галицьку землю, — проречисте свідоцтво, що 300 літ польсько-
го панованя не затерло в Галицькій землі почутя єдности з ці-
лою Україною, не вбило в ній думки про визволене з-від Польщі.

Про з'єднене Галицької землі в рештою України дум-
ав Іван Виговський в аяходах коло реалізованя Гадяцької умови.

Визволити всю Україну — як з-під Польщі, так і з-під
Московщини — збравать ся Петро Дорошенко.

Словом — цілий час приналежности до польської дер-
жави Галицька земля жила одною думкою: визволити ся з-під
Польщі. Всі українські державні пляни обнимали також Галиць-
ку землю, стверджуючи невмиручість ідеї єдности всіх україн-
ських земель.

І як визволене з-під Польщі прийняла Галицька земля
прилученє до Австрії.

Боротьба з наслідками приналежности до Польщі, усуну-
ване останків польської державности з нашої землі, — отсе
був наш клич в Австрії, який від 1848 р. скристалізував ся в
домаганю з'єдненя українських земель Австрії в окрему україн-
ську автономну область.

Одначе австрійське правительство злучило Галицьку
землю, яка навіть у польській державі творила окрему держав-
но-правну область, т. зв. „Руське Воеводство“, в одну цілість
з польськими землями, набутими при поділах Польщі, і в так
створенім „Королівстві Галичини й Володимирії з вел. князів-
ством Краківським і князівствами Освенціським і Заторським“
віддале політичну власть в руки поляків.

Так застала нас світова війна. По тім боці царська
неволя, по сім — польське панованє, з яким треба було вести
важку боротьбу за права, признані конституцією всім народам
Австрії.

Найбільшим ворогом була нам царська Росія, — і ми
стали по стороні осередних держав, сподіваючи ся від них ви-
зволєня України з царської неволі.

Одначе визволили закордонну Україну не осередні дер-
жави. Вона сама дружим з нашими народами Росії революцій-
ним зривом повалила царизм і на його руїнах будує свою вла-
сну державність.

А тимчасом по сім боці польське панованє розширя-
єть ся й на ті українські землі, які осередні держави відібрали
від закордонної України.

Як-раз перед роком осередні держави проголосили утво-
рене Польського Королівства, якого границі мали-б бути посу-
нені так далеко на схід, як далеко сягатиме сила їх оружя, а
рівночасно австрійське правительство заповіло розширенє авто-
номії Галичини, переміненє її в польський державний організм.

А отсе тепер Відень і Берлін укладають ся, щоб Поль-
ське Королівство й Галичину злучити в одну польську державу,
яка таким чином обнімала би Галицьку землю й інші часті
України, які силою оружя дістали ся в розпорядимість осеред-
них держав.

Коли в Києві будують ся основи українського держав-
ного жита, український нарід Галицької землі мав би бути раз
на все відтятий від рідного пня, відданий на віки під панованє
Польщі.

В цілім світі лунає клич: „Самоозначене народів! Ко-
ждий, навіть найменшій нарід повинен одержати право сам рі-
шати про свою долю! Ніякий нарід не повинен бути насильно
виданий під чуже панованє! Ніяка часть народу не повинна
бути насильно відділена від свого пня!“ — тільки український
нарід Галицької землі мав би бути винятній з-під сього права,
яке в цілім світі мєстить собі шлях до здійсненя, щоб люд-
ськість не потребувала вже більше вести страшної війни, —
тільки український нарід мав би бути проти своєї волі, яка ве-
ликим голосом протестує проти польського панованя лунає че-
рез всю його історію, насильно відірваней від свого пня і від-
даний під чуже панованє, під панованє тої Польщі, яка в відно-
шеню до українського народу ніколи не зміла пошанувати пра-
ва, додержати договору, даючи доказ, що вона готова на все,
щоб тільки знищити український нарід.

Проти сього піднесло протест українське представ-
ництво в австрійській Державній Раді, домагаючи ся права са-
моозначеня також для українського народу Галицької землі.

В обороні сього права підносимо ми голос в імені ці-
лого українського народу Галицької землі, глибоко переконані,
що наш голос в голосом цілої України.

Заявляємо, що прилученє Галицької землі, як також
якої-небудь часті України, до плянованої польської держави вва-
жали-б ми найбільшим насильством, проти якого весь україн-
ський нарід буде бороти ся всіми способами.

Домагаємо ся здійсненя права самоозначеня україн-
ського народу, домагаємо ся вільної, незалежної України.

„Нехай живе єдина, неподілена, незалежна українська держава!“

Відева „Союз української державності“.

(Ф. К.) Відень, 23. листопада 1917.

У „Кіевській Мисль“ читаємо:

„Союз української державності“ випустив на днях у Київ агітаційний плакат з картою „незалежної України“.

Статистичними даними плакат доказує, що „найбільшу частину України загарбала“ і „поневолила“ Московщина. В рубриці: Чого хоче Московщина? — сказано між іншим, що „Московщина хоче скликати Установчі Збори в виборних усіх народах, щоб ввести нові закони й розділити землю. Тому ми мусимо знати, чи добре буде українському народові, коли він піддасться на сі хитрощі московські й поїде на Установчі Збори?“, бо там, „навіть при справедливих виборах (чого ніколи не буде) Москвинів буде два рази більше, чим Українців“. Тому „Москвини“ землю нашу чорну і

плодотворну загребуть собі, тому, що їх земля переважно недобра; закони установлять такі, щоб і на даліше Московщина панувала над українським народом. Не дозволять нам вєднати разом українські землі, щоб лекше було держати нас у неволі.“

Сі закони необхідні українському народові, та для того, щоб установити їх,

„траба зробити Україну незалежною державою“.

Щоб-ж добити ся незалежності, „траба перш усього постарати ся, щоб наші темні й невідомі ще люди не піддавали ся московським хитрощам. „Пам'ятай, український народе, — кличе відева, — що Всеросійські Установчі Збори се — загубили для України! Не посилайте ж туди своїх виборців!“

На закінчене — клич:

„Нехай живе єдина неподілена, незалежна, українська держава!“

Україна і мирові переговори.

з Української Центральної Ради.

(Ф. К.) Відень, 23. листопада 1917.

„Новое Время“ з дня 4. н. ст. листопада у телеграмі з Києва повідомляє:

Під впливом протестів усіх українських (sic!) елементів і твердості, яку виявило правительство, Комітет Центральної Ради прийняв у справі Українських Установчих Зборів компромісву резолюцію, в якій признаєть ся Всеросійські Установчі Збори, однак заявляєть ся, що воля народів на Україні до самоозначення може бути виражена тільки через окремі Українські Установчі Збори.

Українські с.р. внесли до Центральної Ради запит, який вживає до протесту проти програми миру, висловленої в наказі російської демократії Скобелеву, в якій говорять ся про Бельгію, Добруджу, Литву і Латвію, але нічого не говорять ся про Україну, й висловлення свого погляду на програму миру. Необхідно поставити категоричне жадане, щоб на мирових переговорах обов'язково брав участь представник України.

Вибрано окрему комісію, яка у вівторок має предложити реферат у сій справі.

Як вони інформують

про українські справи.

Ц. к. Кореспонденційне Бюро.

Відень, 23. листопада 1917.

Уважний читач вже певне сам зазримів, як виконує обов'язок інформувати загалу офіційне ц. к. Кореспонденційне Бюро щодо українських справ взагалі й до закордонної України з'окрема?

Щоб не шукати далеко за ілюстраціями, возьмім прим. події з останнього місяця. Кождий день приносить нові важні вісти про відроджене української державності за кордоном, про організоване української армії і т. д., вісти, яких частину тільки ноуте між ин. „Діло“. Та чи багато з них подає ц. к. Кореспонденційне Бюро? Богато, коли й в якій формі?

Се так, коли ходить про вісти для нас корисні. Бо вісти для нас некорисні — з якою скорістю, як скрупульотно й докладно ноуте відаєне Бюро! Саме в останніх тижнях принесло їх аж декілька (про відібране Генеральному Секретаріатові України кредитів, про судове слідство проти Ген. Секретаріату й Укр. Ц. Ради й ин.).

Та найякірніше тенденційність ц. к. Кореспонденційного Бюро заперезентувала ся власне в останніх днях. Річ в тім. Дн. 17. с. м. рівночасно наспіло зі Стокгольму про події на закордонній Україні даї приватні противні собі вісти: одна — корисна для нас і друга — некорисна. Обі сі вісти принесли того ж дня деякі віденські газети. І тільки на другий день (18) розмахнуло ся і ц. к. Кореспонденційне Бюро — і котру вістку популяризує в австрійській пресі? Гадаєте, для нас корисну? Отже,

ні! Саме ту, яка говорить про „убиті“ членів Української Центральної Ради!

І тільки сю одну!

Орган ц. і к. міністерства загр. справ.

Ще в більшій мірі як ц. к. Кореспонденційне Бюро, треба назвати тенденційним орган ц. і к. міністерства загр. справ — „Fremdenblatt“.

Бо й як назвати инакше нпр. такий найновіший факт: Нині, дн. 23. листопада, всі віденські часописи друкують дошу телеграму шведського телеграфічного бюро зі Стокгольму, в якій між ин. повідомляють ся про те, що 150.000 українських жовнів іде проти Каледіна. Телеграму сю приносить також і нинішній вечірній „Fremdenblatt“ (ч. 322), однак про похід української армії проти Каледіна — ні словечка! Цілий сей рэзасс у телеграмі пропущений! І се у „Fremdenblatt“ можна зустріти частіше. Так струсь гадає, коли вложить голову в пісок і не бачить світла Божого, що світло Божого — дійсно нема...

Українська Військова Рада.

Для цілого півд.-зах. фронту.

Українські Ради: армейські, корпусні, дивізійні, полкові, ротні й гарнізонні.

(Ф. К.) Відень, 22. листопада 1917.

„Кіевская Мысль“ в дн. 28. н. ст. жовтня у телеграмі в терену опер. армії повідомляє:

Представники українського військового візду південно-західного фронту звернули ся до комісара фронту Н. І. Йорданського з просьбою затвердити Українську Війскову Раду у складі 80 делегатів, яка стане виконуючим фронтовим комітетом для українських війск. Одночасно повинні бути затвержені Українські Ради: армейські, корпусні, дивізійні, полкові, ротні й гарнізонні.

Вважаючи, що полагожене сеї справи виходить поза межі прав комісаріату, Йорданський передав її на порічене Тимчасового Правительства. Зі своєї сторони комісар вважає, що утворенє центрального провідного органу, який міг би впорядкувати незвичайно трудний процес організації війскових частин, було би дуже корисним, але нові й великі розходи, які лягли би на державний скарб, при утвореню паралельних до загально-війскових організацій Українських Рад й перестроєню цілого плану війскових організацій які існують уже, вимагають для полагоженя їх спеціальної квів.-и центрального правительства.

П. Т. А. у телеграмі в опер. армії в дн. 1. н. ст. листопада повідомляє:

У відповідь на запит, висланий комісарем південно-західного фронту що до затверженя Фронтної Української Ради, верховний головкомандуючий повідомив, що, на його думку, збільшенє числа українських організацій понад сі, які вже є в частях, що українізують ся, неможливе. Замість утвореня Фронтної Ради правильніше буде обмежити ся секцією фронтного комітету.

Пляни Каледіна.

Проти визволення національностей.

Берлін, 24. листопада 1917.

Із Стокгольму доносять: „День“ подає зміст маніфесту генерала Каледіна. Цією своєю генерала є відбудова Росії в давних границях у формі конституційної монархії. Стремління російських національностей до визволення Каледіна буде поборювати найрішучіше.

В головній квартирі Каледіна є тепер М. Люков.

Французька преса вживає правительству амтанту, щобі грішми і доволом воєнного матеріалу енергічно підпирала Каледіна.

Росія і мир.

Страшна положенє російського війсна — внутрішній війна.

РОТТЕРДАМ (Ткб.) Після „N. Ron. Соєпті“ доносить „Daily News“ з Петрограду 22. с. м.: Вчєра виголосив Троцький бесіду про заграничну політику р. ж. рад. Скавав, що союзники неприхильно прийняли маніфєст рад. Неприятелі вважають революцію як таку, що ослаблює Росію. Нимже сего вірять він, що війна небавом скінчить ся. Приготовляєть ся жовту книгу зі всіма тими трактатами, які змогли відняти большевики. Можливо, що хлопів разом з виділами армії нового правительства большевиків установлять власне правительствє під Чермовим.

ЛЬОНДОН (Ткб.) Петроградський кореспондент „Daily Telegraph“ доносить 22. с. м., що преса не-большевиків вважає предложенє Леніна й Троцького в справі закінченя оружа зломанєм льондонського трактату й зрадою Росії.

КОПЕНГАГЕН (Ткб.) „День“ доносить, що рада козацького союзу прийняла одностороню ухвалу, в якій заявляє, що не признає передєленого большевиками державного перевороту, але не хоче вдавати ся в домашню війну. Буде старати ся всіма силами завести законний демократичний устрій в ріжних козацьких областях.

КОПЕНГАГЕН (Ткб.) „National Tidende“ повтаряє петроградську телеграму, яка доносить, що управитель міністерства поживи доручив відділам р. ж. рад телеграму, яку одержав від фронтних війск, в якій страшно представлено положенє війск під зглядом заосмотреня в поживу. Зужито послідні засоби сухарів, а довіз що дня менший. Коли не прийде скоро поміч, наступить катастр. фа. З півн. фронту телеграфовано, що в послідних трєх днях прийшло тільки 15 вагонів з поживою. Нема ні хліба ні паші. Війсковя грозить голод.

СТОКГОЛЬМ (Ткб.) „Вечорная Почта“ доносить, що корпус, який йде на Петроград задержав ся коло ставі Вирнх. Війська відкликали з фронту зближають ся до Лугі.

Загальне виборче право до пруського союму.

Реформа пруської палати послів.

БЕРЛІН (Ткб.) Проект виборчого закону до пруської палати послів заводить рівні й безпосередні вибори з тайним голосуванєм. Виборче право має кождий Прус, який найменше від 3 літ має державну приналежність і скінчить 25 літ. Виключені від виборчого прана особи не-власновільні або оступаючі під опією, далі особи, яких маєток є в конкурсі, які втратили почесне горожанське право, які оступають під політичним режімом, які беруть підмоги для бі-політичних фондів. Право вибору на поднх з публичних фондів. Право вибору на поднх має кождий виборець, який скінчив 30 літ. Дотеперішній поділ на округи задержуєть ся. Тільки деякі округи дістануть одного послів більше, так що загальне число послів збільшуеть ся з 443 на 455.

Рівночасно реформуєть ся склад пруської палати послів, до якої більшість членів має бути покликана на основі репрезентації інтересів рільництва, промислу, горговалі, ремесла, міст, університетів, церкв і т. д.

Найдешевше жерело

обезпек на жите wraz з суб-
скрипцією на 7-му воєнну позичку
в безумовно тільки

Ц. К. Австрійський військовий
фонд вдів і сиріт.

Безплатні інформації: Львів, Словацького ч. 16. II. пов.

НОВИНКИ

— „Українська Життя“. З Ціріху нам пишуть: Поваляла ся нова книжка „Укр. Життя“ (за 4 місяці), якої зміст такий: I. Російська революція (укр. рух — А. Саліковського; II. Кінське австрійської орієнтації — В. Левинського; III. Маршарольогія укр. слова — С. Сфремова; IV. Національна справа і федерація — I. Лебедівського; V. Україна і російське самодержав'є — В. Пачети; VI. Пушкин і Шевченко — проф. М. Сумова; VII. Листи про Україну — (I) М. Степаненка, VIII. Привадкові замітки. Чорна магія — П. Бурчака; IX. Бібліотека по українознавству — С. Сфремова; X. Укр. Центральна Рада і Герер. Секретаріат; XI. На Україні і поза нею (за 4 місяці); XII. Українці і російська преса. Додаток: Показки статей і заміток, поміщених в журналі „Укр. Ж.“ в 1912—1916 рр. — В. Л.

— Українські театри в Києві. Як виходить з повідомлень поміщених в „К. М.“, грають тепер в місті три українські театри. Дня 5. (ст. ст.) публіциста давав другий городський театр під управлінням М. Садоського „Ой не ходи Грицю“.

— Пам'ятник „патріотизму“. Нам пишуть: Лебедівська академічна молодіж прибила величавий пам'ятник на каменці, в якій находить ся львівська „Медичної Громади“, аж тут найшов ся обійняти патріот, й то, на жаль, з кругів академічної молодіж, якого око не могло стерпіти, бо українська вівиска псувала польський характер міста Львова, бо вже на другий день перенесли.

— 3 жита українського студентства. На з'їзді загальних зборів Товариства Академічна громада, дня 17. с. м. вибрано ось який виділ: Предсідателем Степан, студ. мед., голова, Лежуб Ірина, студ. філ., заст. голови, Турквичівна Катя, студ. мед., секретар, Залужна Анна, студ. філ., касир, Чайковська Ольга, студ. філ., бібліотечник, Попель Іван, студ. прав, контролер, Голова виділу: Др Чубатий Микола, студ. філ., Секретар: Ваген, студ. філ., Волянська Кикидія, заст. секретар, Сендецький Володимир, студ. прав, заст. секретар, Фанюківна Оксана, студ. мед.

— За апривізацію галицьких міст. Вчорашньої доби відбув ся в Кракові з'їзд представників міст і містечок Галичини в справі апривізації. Висловив ся стверджені великі недостачі в апривізації галицьких міст і ухвалив цілий ряд резолюцій, в домагаєть ся від правительства усунення недостач і поставлення галицьких міст і містечок до апривізації на рівні з містами західних країв Австрії.

— Щоб уникнути насильно підписуване самої війни, кожне ц. к. старство вислав до свого відповідника, який їздить від села до села і збирає підписки. Який се був би національний свідомості і організаційної сили, як би так кожне українське село з такою відпоручника заявою: „Ми вже, отже, підписали через наші українські інституції“. А що найвигоднішою формою підписування воєнної позички є забезпечені в воєнній позиції, то одинокі українське товариство забезпечені в кожнім українським селі повинно мати в кожнім українським селі забезпечені, скільки буде в нім підписаної воєнної позички. Щоби се хоч в чарівній миті, повинні наші повітові організаційні комісії, взагалі повітові організаційні комісії, повинні в свої руки й опираючі ся на священиків, учителів, сільських касирів, селян-привідників, перевести підписку воєнної позички тільки через забезпечені в „Карпаті“ священики, учителі, свідомі селяни в своєму організації, але самі взяти справу в свої руки „Карпаті“ кожному вишле пояснення й інші документи, хто тільки до неї згодиться ся. Тоді ті виски, які приносять посередницькою збиранню підписки воєнної позички, остаються в українських руках і причинять зросту української економічної сили.

Останні вісти з Росії.

Військо хоче мира. — Арештованс Духоніна за непослух правительству. — Мировий за-
зив до нейтральних. — Росія і союзники.

КОПЕНГАГЕН (ТКБ.) Телеграми з Гапаранди доносять: Один Француз, який прибув тут вчора в Росії, донос, що жовніри на фронті поділені на дві групи: падлоїнові й груднішні. Перші порішили покинути фронт ще в тім місці, другі хочуть повернутися домія на Різдо.

КОПЕНГАГЕН (ТКБ.) Заграничний представник большевиків на шведській границі держав урядову телеграму з Петрограду, яка доносить, що першого команданта ген. Духоніна уязнено тому, що не хотів подати до відома цілого фронту пропозицію большевиків про завізнені зброї. Правительство поручило усім війскам, щоби самі на цілім фронті розпочали мирові переговори.

ПЕТРОГРАД (ПТА.) Комісар для заграничних справ Троцький повідомив представників нейтральних держав про заряджені вчинені в справі завізнені зброї. Повідомлене зазначає, що бажане негайного мира є жаданім всіх ведучих війну й нейтральних країв. Російське правительство числить в боротьбі о мир на рішуче підперте робітників усіх країв.

ВІДЕНЬ (ТКБ.) Російський генерал Духонін видав до армії повідомлені, що представники союзників протестували в рос. гол. команді проти всякого нарушенія трактату, заключеного між царським правительством і правительствами союзників в Лондоні в 5. вересня 1914. Враз з тим грозять представники союзників, що вся

ке нарушені трактату, головні окреме заключене завізнені зброї потягне за собою важкі наслідки. В другій повідомленні виявляє рос. головнокомандуючий підчином командантам, що американське правительство заявило, що не позволють на дальші транспорт до Росії, доки положені в тім краї не виснажені ся. Колиб большевики остали при власті та виконали свою програму заключенія мира в Німцям, то амер. правительство удержить в силі виданий наказ вивозу.

В телеграмі до всіх військових комітетів й рад робітників, жовнірів й хлопів відповідає на ту заяву зложеного в уряді головнокомандуючого Дуноїна комісар загр. справ Троцький, що представники союзників допустили ся недовольного змішуванія ся до внутр. справ краю, щоби викликати домашню війну, звертаючи ся з дипломатичною нотою до генерала, якого вложено в уряді за непослух. Змагаю союзників, аби погрозами змусити армію й народ російський до дальшого веденія війни не відведуть рос. правительство від шуканія доріг до демократичного мира. Російські жовніри, робітники й хлопів не думають позистати на дальше підкнутом імперіалізму союзників. Відозва вказує до дальшої боротьби за негайним завізнені зброї й кінчить ся словами: Проч з всілякими тайними трактатами, геть з дипломатичним митарством!

ЗВІДОМЛЕНЕ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з 25. листопада.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Італійські наступи по обох боках Бренти й на Монте Пертіко, яку здобули 22. с. м. грацький полк стрільців ч. 3, розбили ся о наші становища.

На Сході не стало ся нічо особлившого.

ЗВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ

з 25. листопада.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група кн. Рупрехта: У Фляндрії гарматна боротьба між лісом Houthout і Zandvoorde осгнула пополудни велику силу. Наступ Англіїців на гостинці Yperg Menin не повів ся.

На полі боротьби на полудневий захід від Sambrai розгоріли ся загальні, але місцями обмежені боротьби. Проти Inchy вели Англіїці значні сили до нових наступів. Чотири рази гу сті флілі піхоти йшли надармо до наступу. Втрати їх були незвичайно тяжкі.

В протинаступі позискали наші війська кількост метрів терену. По нагальній огневій діяльності неприятель атакував вечером там й під лісом Voislon. Під вазлоною мрачних хмар дійшов він аж до села. Фліліри гвардії, введені в бій, в протинаступі, по завзятих нічних боротьбах на біле зброє відперли ворога назад до його становищ, підчас коли поморські гренадири дожили на краю ліса всі ворожі наступи. Коли ранній наступ на Вандеух не вдав ся, слідували там пополудни тільки слабкі частинні наступи.

ЗВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ

з 25. листопада.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск і медцького наступника престола: Діяльність Французів була значна майже на цілім фронті. Вирушили сильніші стезні відділи до наших ліній. Гарматня й місцева боротьба була загально більша на

лівні схід від Станпе, в кількох вістинках в Шампанії й на східнім березі Мози. Наші підїзди в удавшій ся виправі на захід від Beaumont привели багато бранців.

Фронт кн. Альбрехта: На схід від St. Michel, головні в Сунгаві сильніший гарматний й міновий огонь. Вліці Arpenton й коло Armentzweiler відверто сильніший наступ Французів.

Східн. й макед. терен. Нічого важного.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Італійські наступи по обох сторонах долини Бренти й на Монте Пертіно вломано перед нашими лініями.

О П О В І С Т К И.

Второк, 27. листопада 1917.
Намі: греко-кат.: Филипа ап. — римо-кат.: Валеріана.

За втра: греко-кат.: Іуріа і Саме. — римо-кат.: Руфуна.

Ширші сходи членів „Союзу Українок“ в цілі обговоренія програми Вечеру св. Николая відбудуть ся в суботу 1. грудня о год. 5. вечір в льокалі при вул. Костюшки 1а. Просить ся всіх охочих до праці прибути. 463 1-3

Жертва для сиріт. Товариство вакаційних осель у Львові зложило на фонд ім. мітрополита Андрея Шептицького для українських сиріт (вкл. книж. ч. 10.300 тов. „Дністер“) квоту 1000 К.

Вп. Пані Марія з Карелінів Росткичова зводять подати свою адресу „Союзови Українок“ у Львові (ул. Блязарська). 1-3

Ректорат львівської духовної семінарії подає до відома пп. богословів, що доповідничі іспити будуть дня 5. грудня с. р. рано. До сего дня мають зголосити ся до впису на університет всі богослови першого року епархії львівської перемиської.

В виду перенесенія бюр Українського Відділу тов. „Якор“ з Відня до Львова просимо від 20. листопада 1917 слати всякі письма й внески забезпечені на теперішню адресу Українського Відділу тов. „Якор“ Львів ул. Сикстуска ч. 43 42 7-7

КОЖДИЙ повинен забезпечити свою і своєї родини будучність.

а саме: офіцер, жовнір, священик, урядник, купець, ремісник і денний зарібник. Повинен забезпечити он на життє, а заразом підписати VII. воєнну позицію; сі забезпечені переводять ся на основі умови з Товариством житєвих забезпечень „Австрійський Фоніко“ у Відні тільки

Ц. К. австрійським військовим фондї для вдів і сиріт.

Обезпеченє сейчас важне по вложеню першої премії. Без лікарських оглядин від 500 — 5000 К.

новина! Обезпеченє дітий. новина!

Обезпеченє

в державних бонах на літ 9 платне по девяти літах готівкою річно	90 Кор.
в амортизаційній позичці коштує річно:	на літ 10 12 15 16 18 20
	корон 77 63 48 45.50 39.50 35

Жадайте проспектів і внесків по повітах у мужів довіря. Безплатні інформаці: **Львів, Словацького 16.**

Хтоби ще знав про Стефанію Марію і Венюю — дочки Корецкого з Рожайова, котрі в р. 1915 на біглі були аж до Зеліщик заводьт ласкаво поклоумити Галє Рожаневську і Николаєві над Дністром. Видат ки в єсю справую получєні єверити з подєкою. 451 2-2

До шевськеї пранттики — панночок,
як також
сторожа(єву) каменичного — зараз прийме
І. Яримович — шевська робітня
Львів 468 1-3
площа Бернадинська ч. 11.

Дуже корисні услїя! Около 70% звичайних премій!
Обезпеченє у Воєнній Позичці
се найдешевший спосіб підписки.
Хто підписує воєнну через обезпеченє, повинен зробити се тільки в
„КАРПАТІЇ“
В справі сего обезпеченя належить звертати ся до Дирекції
„Карпатії“ у Львові, вул. Руська ч. 18. і. п.

Відтяти і післати на теперішню адресу Українського Відділу тов. „ЯКОР“: Львів, вул. Сикстуска ч. 43 б.

Рік основаня товариства **Товариство обез ЯКОР** печень житї і реку **Рік основаня товариства 1858.**
Загальне майно з кінцем 1916. 234 мїл. кор. **Відень І. Heher Markt 11. (Ankerhof)** Виплачені обезпеченя більше як пів мїліярда мар.

офірує завдяки своєму довголітньому існуваню і великій своїй мастковій силі і нагоди VII. державної воєнної позички своїм членам і найширшим наредним масам свої воєнно-позичковї обезпеченя „НА ЯЛИНКУ“ зобовязуючи ся відповідно до висоти премій вручити обезпеченому по 12 авє 16 літах, а в разї його ємрєшї смертї євїчає його родині умовленє обезпеченє хочби його смертє наступила на війні у двабю або через самєбийстєво.

Обезпечити жонна Кожду здорову особу до 55. р. жити кавітє діти	Від 500 до 5000 корон без лікарських оглядин	Премія При 12-літїм обезпечєню лише	річно піврічно 1/2-річно місячно 65 К 33.50, 17.20, 6- 46 К 23.50, 12- 4.10	Найдешевше обезпечєня жинї! Найлітший дарунко за уродженя, хрестиня, їмениня, на виправу або їно.	Нема воєнного додатку! ні стемпленїх оплат!
Повисше 55 літ треба лікарських оглядин Рідня може обезпечити кавітє так, що в поли або полонї!	повисше 5000 К треба вже лікарських оглядин.	в через потручанє в корєстє обезпечєного 9 К напвнимок відсоткїа (арт. 7. усл. обезп.)	всього 57 оглядин 37 К річно		

ВНЕСОК на воєнно-позичкове обезпеченє в 12- 16- літним речєнцєм *).

Не виновювати! Премія: К _____	Не викопювати! Грамота ч. _____	3. В яких ратах має бути премія сплачуєваня? Чи річних, піврічних, 1/2-річних, місячних?	В _____ ратах по К _____
Відповіді на всі питання чітко і докладно.		4. В яком службовім відношеню до війська остає обезпечєний?	
1. а) Імя і казєнско обезпечєної особи (Щє до жєнок також їх родовє казєнско).	а) _____	5. а) Чи яке тов. обезпечєня відїгнуло вже коли цілковито або вчастинє внесєва на обезпечєня, коли, де і яке Товариство?	а) _____
б) П'єзвєні? кавітє?	б) _____	б) Чи в тов. Якор вже яке Ваше є обезпечєно без лікарських оглядин?	б) _____
в) Дати уродженя:	в) уродж. в _____ дня	6. а) Чи обезпечєний є тепєр здоровий?	а) _____
г) Місцє аїмешєня: (Точна адреса)	г) Місцєвїстє _____ почта _____ Улиця _____	б) Чи терпїть або терпїв на яку небудь слабїсть або уломїсть яну, коли, як довго?	б) _____
2. На яку суму має євучатї обезпечєня:	К _____	в) Хто є домашнім лікарєм?	в) _____
	номінальної VII. австр. воєнної позички (5 1/2% амортизац. позички).	7. Кому має сї післати грамоту обезпечєня?	

*). Щоб товариство знало чи обезпечєний бажає бути обезпечєним через 12 чи через 16 літ належить перєчеркнути небажанє. Назвїско: _____
_____ дня 1917. Вплачєно рївночасно через _____ К _____
За єсоба, котрі самостїєвно не можуть зобовязуватї ся, мусять бути внесок підписаний через їх правного заступника. Підпис обезпечуючого. _____

Відповідєє за редакцію Д-р. **ВАСИЛЬ ПАНЕЙКО** З друкарні „Дїла“ Львів, Ринок ч. 10.

Відповідєє за редакцію Д-р. **ВАСИЛЬ ПАНЕЙКО** З друкарні „Дїла“ Львів, Ринок ч. 10.